Zondag 5 juli 2020, Jan van Hooydonk o.p.

[welkom door ouderling:]
Welkom u allen in deze eerste viering in de Stevenskerk sinds vele maanden. Wij zijn blij dat we weer met elkaar kunnen ervaren dat we gemeenschap zijn.
Vandaag doen we dat óók door het licht van de paaskaars te ontsteken. En door de doden van de afgelopen periode te herdenken.
Wij vragen om zegen over deze viering,
Daarom wens ik ons allen een heel goede dienst toe.

***[lied Tussentijds 163, 'Als alles duister is'**]*

Als alles duister is,
ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft,
vuur dat nooit meer dooft.

Te beluisteren op: https://www.youtube.com/watch?v=2Gwq9YhpxmY

[votum en groet:]
V. Vandaag, dit uur, dit huis, deze mensen, wij:
+ in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

V. Onze hulp is in de Naam van de Eeuwige,
A. die hemel en aarde gemaakt heeft.
V. Weest Gij voor ons een lichtend vuur,
A. vuur dat nooit meer dooft.
V. Gij, die trouw houdt tot in eeuwigheid,
A. doe ons over ons uw licht opgaan.
V. Genade zij u en vrede van God, onze Vader,
van Jezus Messias, onze Heer,
in de kracht van de heilige
Geest.
A. Amen.

[voorganger ontsteekt de paaskaars]

V. Ontvangt, zusters en broeders, dan nu het licht van Christus!
A. Wij danken God!

V. Laat ons bidden:
Eeuwige,
Gij hebt onze hand gevraagd
en wij aarzelen.
Gij straalt uw licht over ons uit
en wij verbergen ons
in kilte, in schemer.
Gij hebt U gewaagd
aan onze dood,
maar wij geloven

onze oren niet.
Gij drukt de aarde aan uw hart
tot zij vervuld is
van uw barmhartigheid
maar wij durven zover
niet te denken.
Houd dan toch
aan ons vast
en blijf ons
verwarmen met uw Geest,
verwarren met uw liefde.
Maak ons tot dragers
van uw licht.
Heer, ontferm u, over ons!

[Kyrië, St. Jorismis, Herman Finkers]

https://www.youtube.com/watch?v=e-hafhXU_f4&list=PLpYj_rCsxNfX5KL5I_mqY3DwH9af9BrDD

[gebed:]
Laat ons bidden:
Eeuwige,
Geprezen zijt Gij om uw Naam.
Geprezen zijt Gij om uw Woord.
Wij bidden U:
doe ons uw Woord verstaan.
Laat ons zien in dit uur
hoe wij daaruit hoop kunnen putten
bij al wat ons overkomt,
omdat Gij met ons zijt
deze dag en alle dagen die komen.
Amen.

[1e lezing: Zacharia 9,9-12*](Willibordvertaling]*

Jubel luid, gij dochter Sion, juich, gij dochter Jeruzalem! Zie, uw koning komt tot u, rechtvaardig en zegevierend; hij is deemoedig, hij rijdt op een ezel, op een veulen, het jong van een ezelin. Ik vaag de strijdwagens weg uit Efraïm, de paarden uit Jeruzalem; de strijdboog wordt gebroken. Dan kondigt hij vrede af onder de volken, dan gaat zijn heerschappij van zee tot zee, van de Rivier tot de grenzen der aarde. Wat u betreft, om het bloed van uw verbond laat Ik uw gevangenen vrij uit de put zonder water. Keert terug naar de vesting gij gevangenen die kunt hopen; nog heden kondig Ik af: Ik zal u het dubbele vergoeden.

[tussenzang: GvL Psalm 145-II,'De Heer is voor wie hem aanroept nabij']

1. Al uw werken, Heer, spreken uw lof,
dankbaar zegenen U uw getrouwen;
sprake gaat van uw goddelijk rijk
en getuigenis van uw vermogen. Refrein

2. Opdat de mens weet van uw macht,
van uw koningschap, stralend in luister.
Uw heerschappij blijft: de eeuwen door,
uw rijk duurt : geslacht na geslacht. refrein

3. Gerecht is de Heer in al zijn wegen,
genadig, genadig in al wat Hij doet;
de Heer is voor wie Hem aanroept nabij,
voor elk die Hem aanroept in vertrouwen. Refrein

[Evangelie: Matteüs 11, 25-30](*Naardense Bijbel 2014]*

Lezing uit het heilig evangelie volgens Matteüs:

In die tijd sprak Jezus:
"Ik dank u, Vader,
Heer van de hemel en het aardland,
dat Gij deze dingen hebt verborgen
voor wijzen en verstandigen
en ze hebt onthuld aan onmondigen;
ja, Vader, dat zó voor u
welbehagen is geschied!

Alles is aan mij overgegeven
door mijn Vader,
en niemand behalve de Vader
kent de Zoon,
en behalve de Zoon
en aan wie de Zoon het wil onthullen,
kent niemand de Vader!

Hierheen, naar mij toe, allen
die vermoeid en belast zijt,
en ík zal u rust geven!

Neemt mijn juk op u
en leert van mij
dat ik zachtmoedig ben
en nederig van hart,
en ge zult rust vinden
voor uw zielen;

want mijn juk is zacht
en mijn last is licht!"

[acclamatie:]
V. Dit is het woord van het Evangelie.
A. Gelukkig wie dit woord hoort en het beleeft!

[overweging:]

“Hierheen, naar mij toe, allen die vermoeid en belast zijt, en ík zal u rust geven!” Dát, zusters en broeders, is de belofte die vandaag vanuit het Evangelie opklinkt. Aan die belofte zijn we, om zo te zeggen, vandaag ook wel toe. Na lange tijd treffen wij elkaar hier weer. Eindelijk zijn we weer samen op de plaats waar inwoners van onze stad al bijna zevenhonderd en vijftig jaar hun lief en leed voor het aangezicht van de Eeuwige brengen. Wel bijzonder dat het Evangelie ons juist op deze dag ‘rust’ toezegt!
Evangelie, dat woord betekent, zoals bekend, ‘blijde boodschap’, ‘tijding van vreugde’. Welke vreugdevolle boodschap wordt ons dan vandaag gemeld? Ik voor mij vul die zó in: ‘rust’ is dat we mogen leven aan alle angst voorbij. Wat zou dat prachtig zijn: dat we niet meer bang hoeven te zijn voor Het Virus dat als een sluipmoordenaar onder ons rondwaart. En ook: dat we niet meer bang zijn voor andere mensen – ja, dat laatste vooral! Niet langer de ander benaderen als ware hij of zij een mogelijke bedreiging voor onze gezondheid. Niet langer afstand van elkaar, maar nabijheid en warme omgangsvormen.
Wil ik daarmee zeggen dat we niet langer samen op onze hoede moeten zijn? Dat moeten we helaas wél, maar wat mij betreft liever niet met de moed der wanhoop maar met de moed van de hoop. De hoop die belichaamd wordt door de mens die tot ons zegt: “Ík zal u rust geven.”

‘Ík zal u rust geven’, zo laat de evangelist Matteüs Jezus vandaag zeggen. Voor de mensen die het Evangelie ironisch aanduidt als ‘wijzen en verstandigen’, blijft de betekenis van deze belofte verborgen, zo horen we. Aan ‘onmondigen’ daarentegen wordt de betekenis van deze belofte onthuld.
‘Wijzen en verstandigen’: in de tijd waarin het evangelie vorm kreeg, sloegen die woorden ongetwijfeld op farizeeën en schriftgeleerden. Maar wie zijn die mensen nu? Zijn dat dan misschien de mensen die nu de media vullen met interpretaties over wat zij noemen ‘de zin van de crisis’? De natuur leert ons een lesje, zeggen ze, of nog erger: God wil ons een lesje leren. Maar degenen die doorgaan voor ‘onmondigen’ – het woord zegt het al - staan eerder sprakeloos. Zij wagen zich niet aan zulke diepzinnigheden, slaan geen slaatje uit de crisis, maar mompelen hoogstens iets van ‘domme pech’. Zij kennen niet de zin van alles, maar vertrouwen op de belofte voor de toekomst: ‘Ík zal u rust geven’.

‘Ík zal u rust geven!’. Híj dus: Jezus. Het Evangelie noemt hem vandaag ook ‘de Zoon’. Jezus en God, zij zijn als een zoon en een vader, zij ‘kennen’ elkaar, zegt het Evangelie. Zij ‘kennen’ elkaar, dat is een bijbelse manier van zeggen die betekent: zij hebben elkaar lief. Zo heeft de gemeente waarin

het Evangelie ontstond, de mens Jezus ervaren: als de Zoon die de Vader bemint en die door de Vader wordt bemind. De Vader en de Zoon, zij vormen een onverbrekelijk eenheid. Daarom belijdt de gemeente: wie de Zoon ziet, ziet de Vader. Wie Jezus kent, kent God. Wie Jezus liefheeft, heeft ook God lief.

Jezus liefhebben: hoe doe je dat? Deze vraag brengt ons bij de laatste verzen uit het evangelie dat wij zo-even gehoord hebben. Jezus nodigt ons daarin uit om 'zijn juk' op ons te nemen, een juk dat 'zacht en licht' is. Het juk van de navolging is voor de leerling van Jezus dus niet de zoveelste last op haar of zijn schouder, maar een onvoorstelbare vreugde. Het leven wordt erdoor getransformeerd. Moeilijk wordt gemakkelijk, zwaar wordt licht.
Tot hen die dit juk – het juk van de liefde - op zich nemen, zegt Jezus: "Leert van mij dat ik zachtmoedig ben en nederig van hart." In deze woorden horen wij een echo uit de zaligsprekingen: "Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel… Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten" (Mt.5,3.5). 'Nederig van hart' zijn, 'zachtmoedig' zijn: vandaag breng ik die woorden in verband met: oog en respect hebben voor de kwetsbaarheid van onszelf en van anderen, compassie hebben met onszelf en met elkaar. Onszelf dus niet verharden of voor elkaar afsluiten, maar weten dat wij, zoals eens Jezus, zullen vallen en misschien wel móéten vallen, maar dat wij dan ook opgevangen zullen worden. Opgevangen door Hem die tot ons zegt: "Ík zal u rust geven."

Moge het ons gegeven zijn om vanuit dat vertrouwen te leven, kome wat komt. Amen.

[orgelimprovisatie door Jetty Podt:]

[lied: 'One bright Word of Peace', John Purifoy;
tijdens dit lied: ouderling ontsteekt vijf waxinelichtjes]

Word made flesh, come dwell in me and speak to me peace.
Rise above the voice of doubt dividing You from me.
stay beside me through the night of my uncertainty,
speaking one bright word to me, that one bright word of peace.

Word of God, come near to me and speak to me of peace.
Drown the voice of deep despair and put my mind at ease.
Whisper reassuringly to make the shadows flee,
speaking one bright word to me, that one bright word of peace.
The word we long to hear is "peace"above all words this day.

Come let it ring throughout the earth and in our hearts, we pray.
Word of life, come live through me, that I may speak of peace

Let the voice of war and hate and persecution cease.
In the darkness of this time may light begin to sing.
Speak that one bright word of peace to the world through me.

https://www.youtube.com/watch?v=GOeH1hVheYA

[herdenking overledenen + voorbeden:]
Leggen wij dan nu onze gebeden en verlangens
voor aan God, die tot ons zegt: 'Ík zal u rust geven'.

Wij hebben een licht ontstoken voor onze broeders en zusters die de afgelopen tijd van ons zijn heengegaan: Kees de Leng, Emmy Smithuis, Hanny van den Brink-Wijnans en Antoon Stikvoort. Wij bidden U, Eeuwige, voor hen en voor al onze geliefde doden, dat Gij hen opneemt in uw eeuwige rust. Wees met uw troost en warmte nabij aan hen die van hen hielden en houden.

Wij hebben ook een vijfde licht ontstoken: voor allen in onze wereld die stierven ten tijde van de pandemie. Wij bidden U, Eeuwige, omhels met uw armen hen die zonder omhelzing moesten sterven. En schenk uw troost aan wie om hen treuren.

Wij bidden U voor wie nog lijden onder de ziekte en de gevolgen daarvan én ook voor hen die lijden onder de maatregelen tegen de ziekte: om verlichting en uitkomst. Wij bidden voor allen die werken in de zorg en in vitale beroepen: om kracht en volharding. En wij bidden U, Eeuwige, voor wie ons besturen: om wijsheid en zachtmoedigheid.

Bidden wij ook voor onze zusters en broeders die wij vandaag missen – in het bijzonder voor Lenie en Peter Slotboom, en voor onszelf: dat wij allen rust mogen ervaren, dat wij ons juk op ons nemen, ons leven voor en met elkaar breken en delen.

En bidden we een ogenblik in stilte voor wie en wat nog ongezegd bleef: …

Bidden wij dan nu met de woorden
die Jezus zelf ons gegeven heeft:

Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij hebben vergeven

wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving,
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit
tot in eeuwigheid. Amen.

[vredeswens:]
De dood was voor hen te dichtbij gekomen: de dood van hun leermeester en vriend. Wachtte hen als zijn leerlingen hetzelfde lot? Ze gingen hun oude idealen wantrouwen, hun vrijheid was riskant geworden, ze werden bang voor hun medemensen, ze kozen er daarom voor om zichzelf op te sluiten – quarantaine, lockdown… Maar zie, zo zegt het Evangelie, Jezus komt bij hen binnen, door dichte deuren en muren heen. Hij toont hen zijn wonden. Hij is het zelf! En hij wenst hen vrede. 'Ik zal u rust geven': vrede, sjaloom, salam, dat woord gaat sindsdien door de wereld, van mens tot mens. Ik wens u, wens jullie de vrede van Christus! Spreken wij ook nu deze wens naar elkaar toe uit: Vrede, vrede, vrede…

[lied 601, 'Licht dat ons aanstoot']

Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan.
Koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn,
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad bekijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

https://www.youtube.com/watch?v=vz4pEMtmVI8

[bloemengroet en mededelingen:]

[zegen:]

Bidden wij dan nu
om Gods zegen:

Moge wat op onze weg komt

ons tot zegen zijn:
de vreugde van de ontmoeting,
de pijn van de ontbering,
de tijd van de verwachting,
het genot van de volheid,
de kaalte van het gemis.

Moge ons leven anderen tot zegen zijn:
dat onze ogen met mildheid kijken,
dat onze handen open zijn en opbouwen,
dat wij luisteren tot in het zwijgen,
dat onze woorden oprecht zijn
en dat wij in hart en nieren bewogen zijn
om de mensen op onze weg.

De Levende zegene en behoede u.
De Levende doe zijn aangezicht over u lichten
en zij u genadig.
De Levende verheffe haar aangezicht over u
en geve u vrede.
Amen.

[orgelspel]

Jan van Hooydonk, jan.van.hooydonk@chello.nl